

Alexandra Mureșan
COPIII DIN CASA DE DINAINTE

Ilustrații de Maxim Dumitraș

CHARMIDES

2025

CUPRINS

I

peisaj de iarnă 11 | pe păpușa gonflabilă o suflă vântul 13 | Moș Crăciun 15 | arderi 17 | frison 19 | oameni invizibili 21 | utopice 23 | travaliu 25 | prima gură de aer 27 | an bisect 29 | copilărinde 31 | temporal cu A mare 33 | oameni urâți 35 | vitaminizări 37 | trombon 39 | coada de la menajerie 41 | izolare 43 | un instrument muzical neimportant 45 | spații de joacă 47 | câlți 49 | casa de dinainte 51

II

baracuda 55 | tentative 57 | dubla 32 59 | Pythia 61 | nevisări 63 | flamingo 65 | 404 not found 67 | hălăduiesc pe un țarm 69 | adolescente 71 | dedublări 73 | mașina de fum 75 | city break hibernal 77 | stare de rozătoare 79 | apartamentele din Bistrița sunt pline de lilieci 81 | livada de meri 83 | 7 spre 8 martie 85 | menaj mitologic 87 | voyeurism 89 | second-hand 91 | sindromul Tourette 93 | mesaje de dincolo 95

III

autoportret 99 | amazon imediat 101 | avatar 103 | strada Gutinului 105 | domesticiri 107 | special discount 109 | identități 111 | luminile nordului 113 | SPF 115 | buncăr 117 | pană mondială de curent 119 | mimoze 121 | o altă poveste de dragoste 123 | un altfel de înger 125 | Euharistie 127 | Phoenix 129 | it's a must 131 | onirice 133 | vociferări 135 | patruzeci 137 | salamandră 139 | roșu 141 | portocaliu 143 | domiciliu fictive 145 | orașul mic 147 | Duminica Floriilor 149 | Palamidi 151 | alive 153 | pagina 58 155 | aici începe, aici se termină 157 | ... 159

LBRIS

We know
books

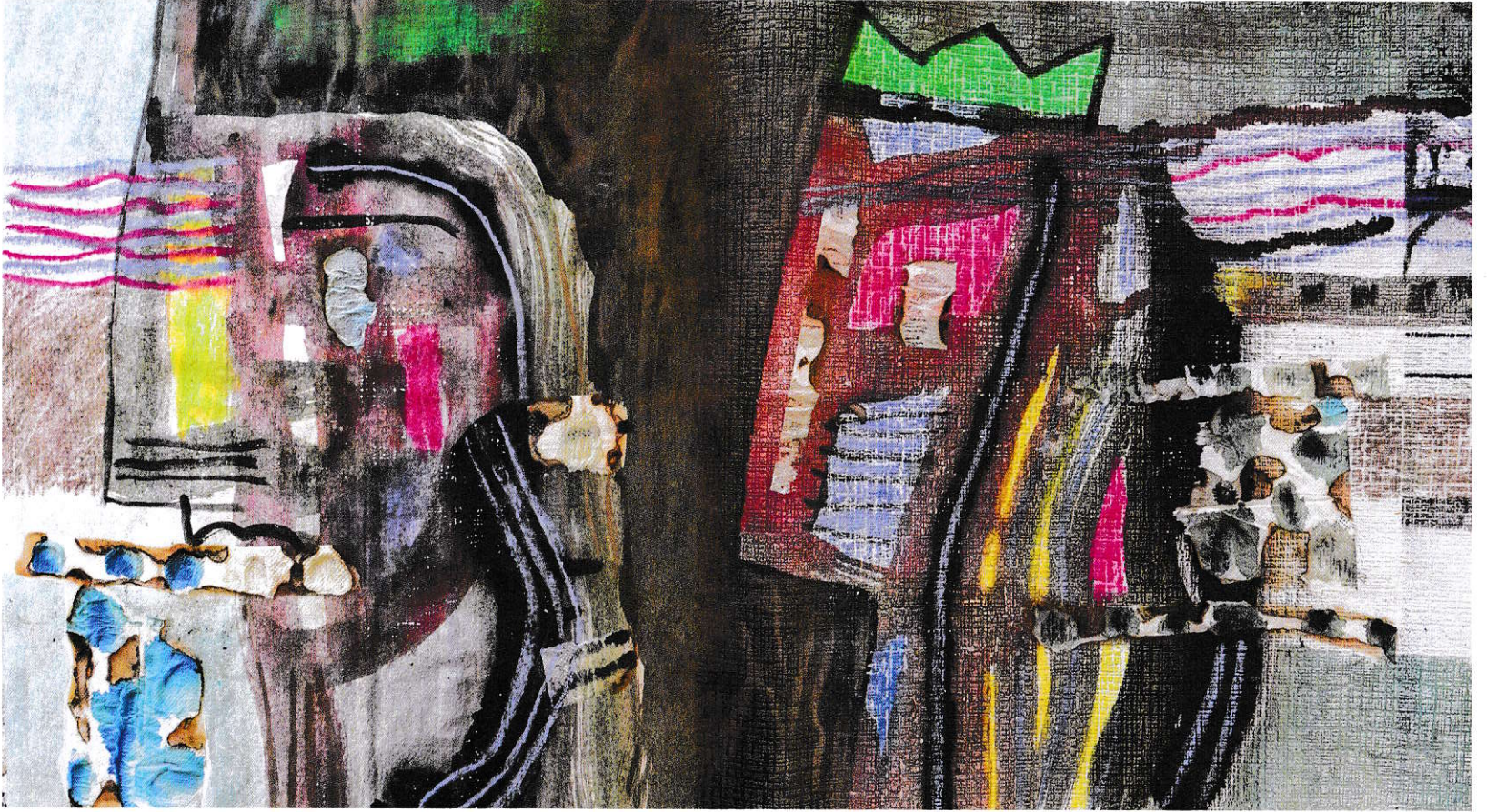

peisaj de iarnă

o explozie de ningeri oliv pe zăpada roșu aprins
din balconul unui bloc comunist
soarele răsare întotdeauna de două ori
cu puțină strădanie găsim spiritul cimentat
în dulapul putred, în dosul cuibului de viespi.
zâmbește! cerul ne trage blițuri pe la spate
fulguie neconținut. existențialism.
o fanfară de capre colindă la saxofon
în cartierul cu moaște
lerul duhnește a bezea și a măr copt
canapeaua din fața geamului încă mai poartă
urme de la gloanțele imaginare trase la Revoluție
pe sub bradul sprijinit de calorifer
au rămas stivuite doar revistele Misha
pe VCR când treci în joc la următorul nivel
vei privi ca un adolescent la pubertate cum peste coapse
îmi trag dresuri roșii
în timp ce tu strigi obsesiv: *LIBERTATE!*
apoi îmi aduci grăbit un bol cu măsline
ca nu cumva să te ajungă din urmă Ajunul
scormonind în alt trup mai tânăr
primit cadou de Crăciun.

LIBRIS

We know
books

pe păpușa gonflabilă o suflă vântul

ziua în care nu a mai nins
și nici nu a mai răsărit soarele
am un corp pe dinăuntru și
un altul pe dinafară
amândouă întoarse pe dos
te fixez curioasă din buza
unui desen manga
sunt o păpușa gonflabilă
pe care o iei cu tine în traistă
prind viață când mă umfli cu aer
și mă desprind zmeu

la capătul lui parcurile sunt acum niște biete insecte
cartierele, estuarele,
șantierile, lenjeria intimă, cordul,
catastrofele, cozile la magazine pe timp de Crăciun,
adulterele, mașinile electrice,
cârdășiile, musonii,
toate acestea îmi rămân mici

*secunde firave pe care colecționarul
le scade intenționat din clasor*

îmi caut un loc peste care să mă prăbușesc
din cocoșatul eter, după ce dai drumul la sfoară

păpușa repetă în gând:
*voi coborî cu obraji roșii, cu șorț apretat și cu
portjartieră,
voi lua fiecare pală de vânt prizonieră sub genunchi
să încerc să mai stau în plutire,
să caut asiduu un soi de ieșire
din coborârea tornadă
să frânez brusc în prima antecameră
și acolo să-mi găsesc ocrotire*

nici astăzi nu ninge, din contră
a ieșit prin gura șubredă
de canal (de o tot reclamăm la Consiliul local)
o primăvară surghiunită cu
ușoare dâre de naftalină

la poartă gunoierii bat în neștire
tu în ureche șoptire

iubito, este marți! zi de reciclat materiale din plastic.

LBRIS

We know
books

Moș Crăciun

se prelinge nisipul din tălpile
amanților virtuali
în golf
peste piatra ponce
ascultă ce muget străbate
rochia din pergament cerat
desfăcută la ultimii nasturi
sus și jos.

oprește-te! nu mă mai atinge la-ncheieturi, ți se pare!
toată întâmplarea asta
degrabă devenită clișeu
și apoi degrabă uitare
tu știi doar să îmi umpli gura cu sare
până mă fac mică, copil înapoi,
așezată pe genunchii lui Moș Crăciun.

LBRIS

We know
books

arderii

cu poezia sub așternuturi
mă culc
o diger în timpul nopții
după cum îmi ronțăiau îngerii de sub pernă
bomboanele din copilărie
pe care străbunica Eufrosina
spunea că le-ar fi lăsat acolo însuși Dumnezeu
mai puțin singură în întuneric
și mai puțin singură în lumină,
învelită în staniol lucios,
în spitalul unde arșii visează
printre degete dezbrăcate
de amprente
să scrie poezie.